

Anmeldelse skal ske snarest muligt og senest samtidig med, at priserne meddeles de efterfølgende omsætningsled. Modtagelse af anmeldelse indebærer ikke godkendelse af de anmeldte priser eller avancer.

Stk. 2. De priser, der den 22. september 1970 er tilkendegivet for videresalg i efterfølgende omsætningsled, må ikke forhøjes, medmindre forhøjelsen skyldes forhold som nævnt i § 1, stk. 2.

Stk. 3. Monopoltilsynet kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1.

§ 6. Loven omfatter ikke løn- og arbejdsforhold eller priser, takster og honorarer, der fastsættes ved lov eller i henhold til lovgivningen skal godkendes af folketingets finansudvalg.“

Herudover indeholder loven *straffebestemmelser* for overtrædelse af de foran nævnte bestemmelser.

Loven trådte i kraft den 12. oktober 1970 og skulle bortfalde den 1. marts 1971. ved lovens ikrafttrædelse ophævedes lov nr. 193 af 29. maj 1970 om prisstop for tjenesteydelser m. v.

Lovforslaget var et led i den økonomiske saneringspolitik, som regeringen anså for nødvendig med henblik på at tilvejebringe stabilitet i pris- og indkomstudviklingen og nedbringe underskuddet på betalingsbalancen.

Ved fremsættelsen gav handelsministeren bl. a. følgende oplysninger om indholdet af og baggrunden for lovforslaget:

„Lad mig straks sige, at store betænkeligheder har måttet overvindes ved fremsættelsen af et lovforslag, der indebærer et så rigoristisk og relativt langvarigt indgreb i prisdannelsen. Regeringen har måttet afveje fordele og ulemper, som ville være forbundet med et indgreb af denne karakter, men er herved kommet til det resultat, at landet befinder sig i en situation, hvor en lovgivning som den, der her foreslås, må findes rigtig og påkrævet.

Regeringen har lagt op til en samlet indkomstpolitisk løsning og har appelleret til arbejdsmarkedets parter, til organisationerne og til hele befolkningen om at vise ansvar og medvirke hertil. Lovforslaget er udtryk for regeringens vilje til at skabe ro omkring prisudviklingen i de kommende måneder, hvor vigtige dele af denne politik må finde deres afklaring. Det drejer sig i første række om de forhandlinger, der skal finde sted på arbejdsmarkedet om nye overenskomster, og om de forhandlinger, regeringen kommer til at føre med organisationerne og i folketinget med sigte på at tilrettelægge en økonomisk politik ud fra